

Пархоменко-Куцевіл О.І.,
д. держ. упр., професор, завідувач кафедри публічного управління та
адміністрування, Університет Григорія Сковороди в Переяславі

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ДОБРОЧЕСНОСТІ В СИСТЕМІ ОБОРОННОГО СЕКТОРУ

Корупція в оборонному секторі може набувати різноманітних форм, зокрема у вигляді «відкатів» та хабарів, надання вигідних контрактів без проведення відповідних тендерних процедур чи маніпуляцій із фондом оплати праці військовослужбовців.

В умовах воєнного часу в Україні саме в оборонному комплексі спостерігаються корупційні скандали, які пов'язані з проведенням непрозорих тендерів, заснуванням приватних компаній представниками оборонного комплексу, які виграють тендери, інститутами громадянського суспільства викриваються факти закупівлі продукції, устаткування, військової форми тощо за завищеними цінами.

Водночас, слід звернути увагу на те, що корупція в оборонній сфері не лише наносить непоправної шкоди перебігу бойових дій та може призвести до невиправданих людських втрат, а й шкодить міжнародному іміджу. Міжнародні партнери, які надають зброю, фінансування часто висловлюють невдоволення такими корупційними скандалами, що може призвести до обмеження такої військової допомоги, або взагалі припинення, що звичайно призведе до непоправних втрат в Україні. Тому проблема аналізу сучасних механізмів запобігання та протидії корупції в оборонному комплексі виходить на перший план.

У сучасному світі невелика кількість країн змогли організувати роботи щодо успішного протистояння корупції, у тому числі в оборонному секторі. При цьому одним із факторів, що допомагає у протидії корупції, є високий рівень антикорупційної культури. Культура ж, у свою чергу, (від латинського – culture (обробляти) перекладається як виховання, освіта, розвиток, шанування.

В Законі України «Про запобігання корупції» [1] відсутнє визначення поняття «доброчесність», що суттєво впливає на запровадження даного принципу у систему життєдіяльності суспільства.

Відповідно до Закону України «Про засади державної антикорупційної політики на 2021-2025 роки» до основних принципів антикорупційної політики на 2021-2025 роки віднесені, зокрема: формування суспільної нетерпимості до корупції, утвердження культури доброчесності та поваги до верховенства права [2].

У Кодексі доброчесної поведінки та професійної етики військових посадових осіб, державних службовців та інших осіб, уповноважених на виконання функцій держави, в Міністерстві оборони України та Збройних Силах України, який затверджено Міністром оборони України 15 березня 2017 року, основними принципами доброчесної поведінки військової (цивільної) посадової особи при виконанні службових обов'язків є: пріоритет службових інтересів; політична нейтральність; неупередженість; компетентність і ефективність; прозорість; нерозголошення службової інформації (конфіденційність); утримання від виконання незаконних наказів (розпоряджень); корпоративність [3]. Водночас, у зазначеному нормативно-правовому документі також не визначено поняття «доброчесність» та механізми запровадження доброчесної поведінки.

Таким чином, основними чинними нормативно-правовими документами, які спрямовані на запобігання та протидію корупції в загальних рисах окреслено важливість доброчесної поведінки, водночас не надано пояснення що розуміється під поняттям «доброчесність», а також не визначені конкретні механізми формування доброчесної поведінки, у тому числі фахівців у сфері оборонного сектору України.

Водночас, основою запобігання корупції в оборонному секторі має стати системна діяльність щодо утвердження культури доброчесності та поваги до верховенства права.

Доброчесність (у матеріалах ОЕСР публічна доброчесність) є елементом антикорупційної культури. Публічна доброчесність - послідовне дотримання

та відданість загально визнаним етичним цінностям, принципам та нормам з метою відстоювання та забезпечення пріоритету громадських інтересів над приватними в публічному секторі.

Розбудова доброчесності є важливим елементом стратегій доброго врядування, що лежать в основі реформування сфери безпеки. Реформування сфери безпеки – це процес політичних і технічних реформ з метою покращення функціонування сектору безпеки. НАТО на сьогодні є однією з провідних організацій у справі розбудови доброчесності, з її програмою розбудови доброчесності – створення можливостей і практичних інструментів, які допомагають країнам зміцнити доброчесність, прозорість і підзвітність та знизити ризик корупції в секторі оборони та безпеки [4].

Простий стратегічний механізм дає приклад і служить свого роду керівництвом для формування ресурсів та заходів, які уряд може використати для подолання корупції. Запропонована Г.Беккером теорія «раціонального злочину» вимагає аналізу переваг та можливих втрат від скоєння злочину з погляду державного службовця, чиновника чи виборної державної посадової особи [5].

За теорією Беккера, будь-який працівник, який має можливості для участі в корупційних діях, завжди оцінює потенційні (мінімально виправдані) доходи від корупційних дій по відношенню до очікуваних (максимально виправданих) втрат від таких дій у разі викриття та покарання. Беккер стверджує, що «окремі люди йдуть на скоєння злочину тому, що це дає їм можливість отримати більш вагомні фінансові та інші переваги порівняно з легальною діяльністю, враховуючи при цьому ймовірність викриття, арешту та судового вироку, а також суворість покарання» [5].

Таким чином, зменшення вигоди від корупції та збільшення втрат від корупційних дій – є однією з важливих формул запобігання корупції в оборонному секторі, яка має бути вкладена у чинне законодавство України.

Згодом, крім економічних втрат, до предмету дослідження були включені й морально-етичні втрати від злочинності.

Відповідно до цього підходу, існують два головні фактори стримування випадків корупції серед виборних посадових осіб, державних службовців цивільного та військового секторів, постачальників товарів та послуг для збройних сил та інших учасників оборонної сфери. Перший фактор - це культурно обумовлений етичний або «моральний» тягар корупційної поведінки. Це означає, що стримуючим фактором корупційної поведінки є визнання працівниками того факту, що корупційні дії суперечать законам моралі та етики. Другий фактор - це очікування і страх перед викриттям і покаранням. Тобто, стримуючим чинником у разі є визнання корупційних дій протизаконними, отже, і такими, які, у разі викриття, можуть спричинити суворе покарання як позбавлення волі.

На нашу думку, подолати корупцію можна, якщо забезпечити такі три умови: по-перше, знизити потенційні переваги корупційної поведінки (зниження мінімального виправданого рівня доходу); по-друге, підвищення очікуваних втрат (підвищення рівня максимально виправданих потенційних втрат); по-третє, підвищення вірогідності покарання. Тобто, коли очікувані доходи з корупції будуть не виправдані, а також існує висока імовірність розкриття корупції та застосування покарання за такі дії, у той же час висока імовірність великих втрат (не лише матеріальних, а й моральних, репутаційних тощо). Тільки при існуванні таких трьох умов можна значно мінімізувати корупцію у всіх сферах життєдіяльності суспільства, у тому числі в оборонному секторі України.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про запобігання корупції». URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18?find=1&text=%D0%B4%D0%BE%D0%B1%D1%80%D0%BE%D1%87%D0%B5%D1%81%D0%BD#w1_9
2. Закон України «Про засади державної антикорупційної політики на 2021-2025 роки». URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2322-20?find=1&text=%D0%BA%D1%83%D0%BB%D1%8C%D1%82%D1%83%D1%80#w1_1

3. Кодекс доброчесної поведінки та професійної етики військових посадових осіб, державних службовців та інших осіб, уповноважених на виконання функцій держави, в Міністерстві оборони України та Збройних Силах України: затверджено Міністром оборони України 15 березня 2017 року. URL: <https://www.mil.gov.ua/content/corruption/Codecs.pdf>.

4. Виховання доброчесності та боротьба з корупцією в оборонному секторі Збірник прикладів (компендіум) позитивного досвіду. Женева-Київ, 2010. 384 с.

5. Becker G. S. Crime and punishment: an economic approach. *Journal of Political Economy*. 1968. Vol. 76. 2. P. 169 – 217.